

**வேத இலக்கியத்தில் சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் சப்த சந்த
மரபும்: பங்க்தி சந்தத்தை மையமாகக் கொண்ட இந்திய அறிவு,**

மொழி மற்றும் பண்பாட்டுக் குறியீடுகளின் ஆய்வு

**The Seven Horses of the Sun and the Sapta Chanda Tradition in Vedic Literature: A Study
of Indian Knowledge, Language and Cultural Symbols Centred on the Pankti Metre**

முனைவர் ரா. காந்திமதி^{1*}, முனைவர் இரா. செங்கோட்டுவேல்²,

முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன்³

¹ தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர், விவேகானந்தா மகளிர் பொறியியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி),

எளையாம்பாளையம், நாமக்கல் மாவட்டம், தமிழ்நாடு-637205

² உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, கருப்பண்ணன் மாரியப்பன் கல்லூரி, செட்டியார்பாளையம்,

முத்தூர், Email: velu.sengottuvel@gmail.com

³ நிர்வாக அதிகாரி, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

***Corresponding author:** முனைவர் ரா. காந்திமதி, phdgandhimathi@gmail.com

ORCID iD: Author 3: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

DOI: <https://doi.org/10.63300/tm10sp072026.07>

Abstract

The Vedas, which serve as ancient literary sources of the Indian knowledge tradition, are approached not only as religious and ritual records but also as repositories of knowledge that integrate language, sound, nature, time, numerical thought, astronomical observation, memory and cultural life. The solar imagery and the metrical tradition found in Vedic literature provide important fields of study for such a multi-disciplinary approach. In the Rigveda, the Sun appears in association with light, vital energy, awakening, motion and the cycle of time. The solar chariot, wheel, horse and the numerical symbol ‘seven’ constitute poetic elements that express cosmic motion and order. On the other hand, in the Vedic metrical tradition, the principal metres Gayatri, Ushnih, Anushtubh, Brihati, Pankti, Trishtubh and Jagati bring sound and language within a metrical order. Among these, Pankti is a Vedic metre that generally has five feet with eight syllables in each foot, totalling $5 \times 8 = 40$ syllables. Concepts associated with the word ‘Pankti’ — such as row, group and five-tiered structure — offer opportunities for exploring its numerical and cultural dimensions. Centred on the Pankti metre, this study examines the Vedic symbols relating to the Sun’s seven horses and the Sapta Chanda tradition through linguistic, metrical, semiotic and Indian-knowledge-systems approaches. Its aim is to reveal the connections among the order of nature, the order of number, the order of sound, the order of language and the order of memory.

Keywords: Vedic literature; Rigveda; Sun; seven horses; Sapta Chanda; Pankti; Vedic metrics; Indian Knowledge Systems; linguistics; semiotics

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்திய அறிவு மரபின் தொன்மையான இலக்கிய ஆதாரங்களாக விளங்கும் வேதங்கள், சமயம் மற்றும் சடங்கு சார்ந்த பதிவுகள் மட்டுமன்றி மொழி, ஒலி, இயற்கை, காலம், எண்ணியல் சிந்தனை, வானியல் அவதானிப்பு, நினைவாற்றல் மற்றும் பண்பாட்டு வாழ்வியல் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்த அறிவுக் களஞ்சியங்களாகவும் அணுகப்படுகின்றன. வேத இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் சூரியன் சார்ந்த உருவங்களும் சந்த மரபும் இத்தகைய பன்முக அறிவியல் அணுகுமுறைக்கு முக்கியமான ஆய்வுத் தளங்களை வழங்குகின்றன.

ரிக்வேதத்தில் சூரியன் ஒளி, உயிராற்றல், விழிப்பு, இயக்கம் மற்றும் காலச்சுழற்சி ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவராகக் காட்சியளிக்கிறார். சூரியத் தேர், சக்கரம், குதிரை மற்றும் 'ஏழு' என்ற எண்ணியல் குறியீடு ஆகியவை பிரபஞ்ச இயக்கத்தையும் ஒழுங்கையும் வெளிப்படுத்தும் கவித்துவக் கூறுகளாக அமைந்துள்ளன. மறுபுறம், வேதச் சந்த மரபில் காயத்ரி, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்க்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி ஆகிய முக்கியச் சந்தங்கள் ஒலியையும் மொழியையும் அளவியல் ஒழுங்கிற்குள் அமைக்கின்றன.

இவற்றுள் பங்க்தி (Paṅkti) பொதுவாக ஐந்து பாதங்களைக் கொண்டதும், ஒவ்வொரு பாதத்திலும் எட்டு அசைகள் அமைந்து $5 \times 8 = 40$ அசைகள் கொண்டதுமான வேதச் சந்தமாக விளங்குகிறது. 'பங்க்தி' என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடைய வரிசை, தொகுதி, ஐந்தடுக்கு அமைப்பு போன்ற கருத்துகள் அதன் எண்ணியல் மற்றும் பண்பாட்டுப் பரிமாணங்களை ஆராய்வதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகின்றன.

இவ்வாய்வு சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் சார்ந்த வேதக் குறியீடுகளையும் சப்த சந்த மரபையும் பங்க்தி சந்தத்தை மையமாகக் கொண்டு மொழியியல், சந்தவியல், குறியீட்டியல் மற்றும் இந்திய அறிவு மரபியல் அணுகுமுறைகளில் ஆராய்கிறது. இயற்கையின் ஒழுங்கு – எண்ணின் ஒழுங்கு – ஒலியின் ஒழுங்கு – மொழியின் ஒழுங்கு – நினைவின் ஒழுங்கு ஆகியவற்றுக்கிடையிலான தொடர்புகளை வெளிப்படுத்துவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

முக்கியச் சொற்கள்: வேத இலக்கியம்; ரிக்வேதம்; சூரியன்; ஏழு குதிரைகள்; சப்த சந்தம்; பங்க்தி; வேதச் சந்தவியல்; இந்திய அறிவு மரபு; மொழியியல்; குறியீட்டியல்

1. அறிமுகம்

வேத இலக்கியம் இந்திய அறிவு வரலாற்றின் தொடக்ககால அறிவுச் சான்றுகளில் ஒன்றாகும். வேதப் பாடல்கள் மனிதன், இயற்கை, தெய்வம், சடங்கு மற்றும் பிரபஞ்சம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான உறவை கவித்துவ மொழியின் வழியாக வெளிப்படுத்துகின்றன. அவற்றின் கருத்தியல் உள்ளடக்கத்துடன் ஒலி, உச்சரிப்பு, லயம் மற்றும் சந்த அமைப்பும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

வேதங்கள் நீண்டகாலம் வாய்மொழிப் பரம்பரையில் பாதுகாக்கப்பட்டதால் மொழியின் ஒலி வடிவம் அறிவைப் பாதுகாப்பதற்கான அடிப்படை ஊடகமாக இருந்தது. சந்தம் இந்த ஒலியை அளவியல் ஒழுங்கிற்குள் கொண்டுவருகிறது.

இத்தகைய பின்னணியில் சூரியன் சார்ந்த வேத உருவகங்களையும் சந்தங்களின் மொழியமைப்பையும் இணைத்து ஆராயும்போது இயற்கையின் இயக்கத்திற்கும் மொழியின் தாள இயக்கத்திற்கும் இடையே புதிய குறியீட்டியல் வாசிப்பை உருவாக்க முடிகிறது. இவ்வாய்வு குறிப்பாக பங்க்தி சந்தத்தை மையமாகக் கொண்டு அந்தத் தொடர்புகளை ஆராய்கிறது.



1. அறிமுகம்
வேத இலக்கியம்
சூரியன் மற்றும் பங்க்தி சந்தம்

இந்திய அறிவு வரலாற்றின் தொடக்க கால அறிவுச் சான்றுகளில் றுருகும். வேதப் பாடல்கள் மனிதன், இயற்கை, தெய்வம், சடங்கு மற்றும் பிரபஞ்சம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான உறவை கவித்துவ மொழியின் வழியாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

வேதங்கள் நீண்டகாலம் வாய்மொழிப் பரம்பரையில் பாதுகாக்கப்பட்டதால் மொழியின் ஒலி வடிவம் அறிவைப் பாதுகாப்பதற்கான அடிப்படை ஊடகமாக இருந்தது. சந்தம் இந்த ஒலியை அளவியல் ஒழுங்கிற்குள் கொண்டுவந்தது.

இத்தகைய பின்னணியில் சூரியன் சார்ந்த வேத உருவங்களையும் சந்தங்களின் மொழியமைப்பையும் இணைத்து ஆராயும்போது இயற்கையின் இயக்கத்திற்கும் மொழியின் தாள இயக்கத்திற்கும் இடையே புதிய குறியீட்டியல் வாசிப்பை உருவாக்க முடிகிறது. இவ்வாய்வு குறிப்பாக பங்க்தி சந்தத்தை மையமாகக் கொண்டு அந்தத் தொடப்புகளை ஆராய்கிறது.

பங்க்தி சந்தம்
5 x 8 5=8 5 x 8=40 5 x 8=8 5=8=40
5 x 8 = 40 syllables

இயற்கை, ஒலி மற்றும் சந்தத்தின் இணைவு – வேத அறிவின் குறியீட்டியல் ஆய்வு

Fig 1: வேத இலக்கியத்தில் சூரியனும் பங்க்தி சந்தமும்

இப்படம் வேத இலக்கியத்தின் தோற்றம், வாய்மொழிப் பாரம்பரியம் மற்றும் இயற்கைக்கும் ஒலி வடிவத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குகிறது. சூரியனின் உருவங்கள், பிரபஞ்ச உறவுகள் மற்றும் பங்க்தி சந்தத்தின் தாள அமைப்பு ஆகியவை கவித்துவ மொழியுடன் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை இது குறியீட்டு முறையில் வெளிப்படுத்துகிறது.

2. ஆய்வுச் சிக்கல்

வேத இலக்கியத்தில் சூரியனைப் பற்றிய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் சமயவியல், தொன்மவியல், தத்துவம் மற்றும் வானியல் சார்ந்த கோணங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வேதச் சந்தங்கள் குறித்த ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத யாப்பியல், வரலாற்று மொழியியல் மற்றும் உரையாய்வு ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டுள்ளன.

ஆனால் சூரிய உருவகம், ஏழு என்ற எண்ணியல் குறியீடு, சப்த சந்தம், பங்க்தியின் ஐந்தடுக்கு அமைப்பு, மொழி, வாய்மொழி நினைவு, பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றை ஒரே இடைத்துறை அணுகுமுறையில் இணைக்கும் ஆய்வுகளுக்கான

இடம் இன்னும் நிறைவேறாமலேயே உள்ளது. இதுவே இக்கட்டுரையின் ஆய்வுச் சிக்கலாக அமைகிறது.

3. முன்னாய்வுகள் மற்றும் ஆய்வு இடைவெளி

சூரியன் தொடர்பான வேதவியல் ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் ரிக்வேதத்தின் சூரிய சூத்தங்களை சமய-தத்துவ நோக்கில் விளக்கியுள்ளன. அதேபோன்று, வேதச் சந்தவியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் சமஸ்கிருத யாப்பியலின் அமைப்பியல் கூறுகளை - அசை எண்ணிக்கை, பாத அமைப்பு, ஒலிநயம் - விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளன. தமிழிலும் சங்க இலக்கியத்தில் வேதக் குறிப்புகளையும் வேதக் கொள்கைகளையும் ஆராயும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன, இவை பண்டைத் தமிழகம் வேத மரபுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பை உறுதிசெய்கின்றன.

எனினும் சூரியக் குறியீடு, எண்ணியல் சிந்தனை, சந்த அமைப்பு மற்றும் வாய்மொழி அறிவுப் பரிமாற்றம் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து பங்கிதி சந்தத்தை மையமாகக் கொண்டு ஆராயும் இடைத்துறை ஆய்வுகள் குறைவாகவே உள்ளன. இதுவே இக்கட்டுரையின் ஆய்வு இடைவெளியாக அமைகிறது.

4. ஆய்வின் நோக்கங்கள்

இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம் பங்கிதி சந்தத்தை மையமாகக் கொண்டு வேத இலக்கியத்தில் சூரியக் குறியீடு, எண்ணியல் அமைப்பு, சந்த மரபு மற்றும் இந்திய அறிவுப் பரிமாற்றம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான தொடர்புகளை ஆராய்வதாகும். துணை நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- வேத இலக்கியத்தில் சூரியன் பற்றிய கருத்தாக்கங்களை ஆராய்தல்.
- சூரியத் தேர், சக்கரம் மற்றும் குதிரைகள் சார்ந்த குறியீடுகளை அடையாளம் காணுதல்.
- 'ஏழு' என்ற எண்ணின் வேதப் பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தை ஆராய்தல்.
- சந்த சந்த மரபின் அடிப்படை அமைப்புகளை ஒப்பிடுதல்.
- பங்கிதி சந்தத்தின் $5 \times 8 = 40$ அசை அமைப்பை விளக்குதல்.

- பங்க்தியின் ஐந்து பாத அமைப்பின் மொழியியல், எண்ணியல் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்தல்.
- சந்த அமைப்பிற்கும் வேத வாய்மொழி நினைவுப் பரிமாற்றத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராய்தல்.
- சூரியன்-இயக்கம் மற்றும் சந்தம்-லயம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான குறியீட்டியல் ஒப்புமையை ஆராய்தல்.
- வேதச் சந்த மரபின் இந்தியப் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியை விளக்குதல்.

5. ஆய்வுக் கேள்விகள்

RQ1: வேத இலக்கியத்தில் சூரியன் எந்தெந்த அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டுக் குறியீடுகளின் வழியாக வெளிப்படுகிறார்?

RQ2: சூரியத் தேர் மற்றும் ஏழு சார்ந்த உருவகங்கள் எந்தப் பொருண்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன?

RQ3: சப்த சந்த மரபில் பங்க்தியின் தனித்துவமான இடம் என்ன?

RQ4: பங்க்தியின் ஐந்து பாதங்களும் 40 அசைகளும் வேத மொழியின் ஒலி அமைப்பில் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன?

RQ5: சந்த அமைப்பு வாய்மொழி நினைவையும் அறிவுப் பரிமாற்றத்தையும் எவ்வாறு ஆதரித்திருக்கலாம்?

RQ6: பங்க்தியுடன் தொடர்புடைய 'ஐந்து' என்ற எண்ணியல் அமைப்புக்கும் வேதப் பண்பாட்டில் காணப்படும் ஐந்தாண்டு வகைப்பாடுகளுக்கும் உரை ஆதாரத்துடன் எந்த அளவிற்குத் தொடர்பை நிறுவ முடியும்?

RQ7: சூரியனின் இயக்கத்தையும் சந்தத்தின் தாள இயக்கத்தையும் குறியீட்டியல் நிலையில் எவ்வாறு ஒப்பிடலாம்?

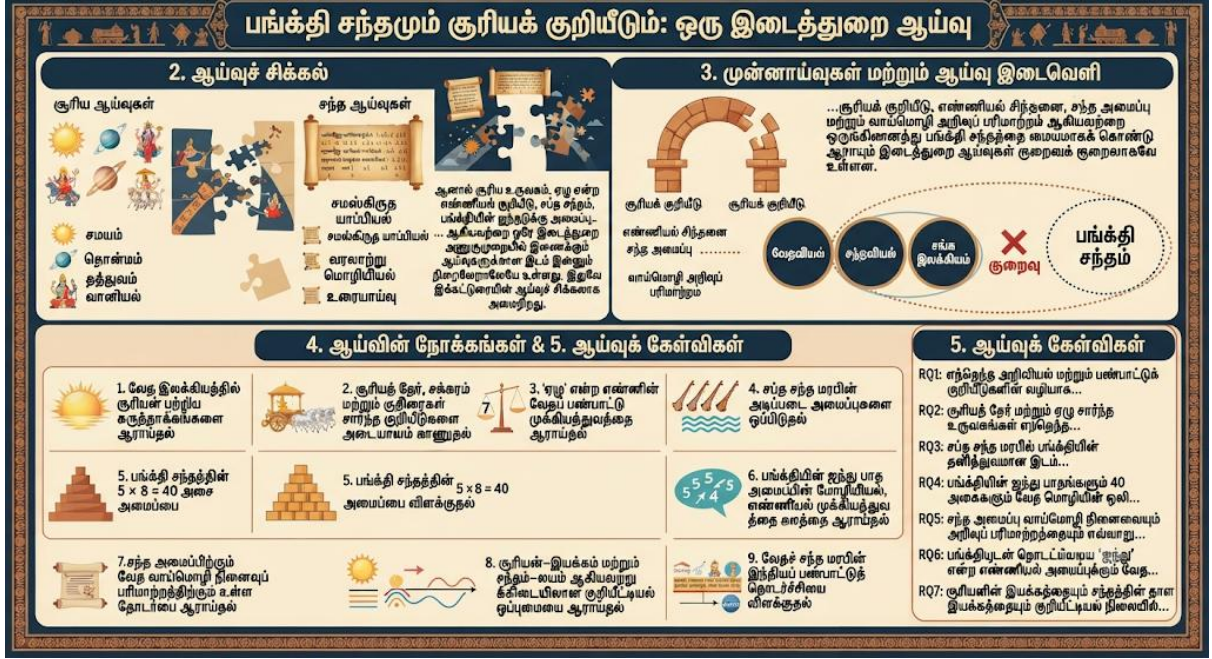


Fig 2: பங்கதி சந்தமும் சூரியக் குறியீடும்: ஆய்வுச் சிக்கலும் நோக்கங்களும்

இப்படம் வேத இலக்கியத்தில் சூரிய ஆய்வு மற்றும் சந்த ஆய்வுகளுக்கிடையேயான இடைவெளியைக் காட்டுகிறது. சூரியக் குறியீடு, ஏழு என்னும் எண், மற்றும் பங்கதி சந்தத்தின் ($5 \times 8 = 40$) ஐந்தடுக்கு அமைப்பை ஒரே இடைத்துறை அணுகுமுறையில் ஆராய்வதற்கான ஆய்வுச் சிக்கல்கள், நோக்கங்கள் மற்றும் ஏழு முக்கிய ஆய்வுக் கேள்விகளை இது விரிவாக விளக்குகிறது.

6. வேத இலக்கியமும் இந்திய அறிவு மரபும்

இந்திய அறிவு மரபில் அறிவு என்பது தனித்தனி துறைகளாக மட்டும் அமைந்ததல்ல. மொழி, இலக்கணம், ஒலியியல், சந்தம், சடங்கு, இயற்கை அவதானிப்பு, காலக்கணிப்பு, தத்துவம் மற்றும் கலை ஆகியவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய அறிவுத் தளங்களாக வளர்ந்தன.

வேதப் பரம்பரையில் குறிப்பாக ஒலிக்குத் தனிச்சிறப்பு வழங்கப்பட்டது. சரியான உச்சரிப்பும் பாடமுறையும் உரையைப் பாதுகாப்பதற்கான முக்கிய வழிமுறைகளாக அமைந்தன. இதன் அடிப்படையில், ஒலி → சந்தம் → மீளுரைத்தல் → நினைவகம் → அறிவுப் பாதுகாப்பு → தலைமுறைப் பரிமாற்றம் என்ற அறிவுச் சங்கிலியை முன்வைத்து

ஆராய முடிகிறது. இந்நிலையில் சந்தம் ஒரு செய்யுள் நுட்பமாக மட்டுமன்றி அறிவை ஒழுங்கமைக்கும் மொழிக் கட்டமைப்பாகவும் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.

7. வேத இலக்கியத்தில் சூரியக் கருத்தாக்கம்

சூரியன் வேத இலக்கியத்தில் முக்கியமான இயற்கை-தெய்வக் கருத்தாக்கமாக விளங்குகிறார். ஒளி, பார்வை, உயிராற்றல், விழிப்பு மற்றும் இயக்கம் ஆகியவை சூரியனுடன் தொடர்புடைய முக்கிய பொருண்மைகளாகும். சூரியனின் தினசரி தோற்றமும் மறைவும் காலத்தை உணரும் அடிப்படையான இயற்கை நிகழ்வாகும். எனவே சூரியனைச் சார்ந்த கவித்துவ உருவகங்களில் காலமும் இயக்கமும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இதை பின்வரும் குறியீட்டியல் மாதிரியில் ஆராயலாம்: சூரியன் → ஒளி → விழிப்பு; சூரியன் → இயக்கம் → கால அனுபவம்; சூரியத் தேர் → பயணம் / சுழற்சி; குதிரை → ஆற்றல் / வேகம்; சக்கரம் → மீள்நிகழ்வு / காலச்சுழற்சி.

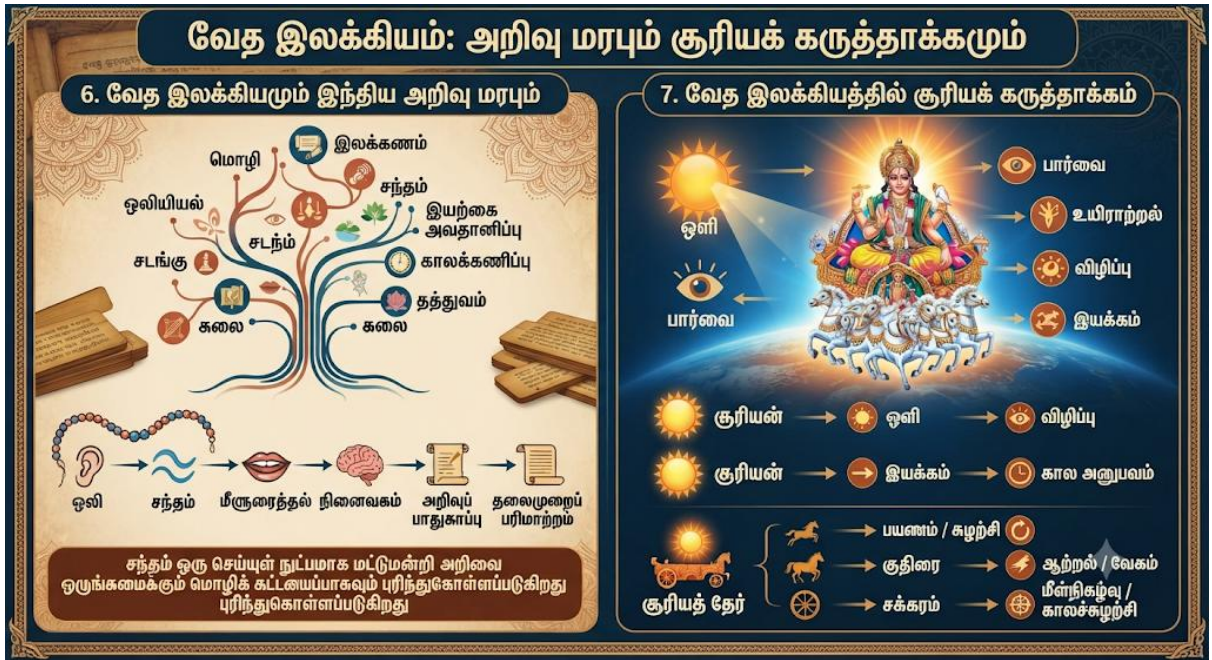


Fig 3: வேத இலக்கியத்தில் அறிவு மரபும் சூரியக் கருத்தாக்கமும்

இப்படம் வேதக் கல்வியின் கட்டமைப்பையும், சூரியனின் குறியீட்டு முக்கியத்துவத்தையும் விளக்குகிறது. ஒளி, சந்தம், மற்றும் வாய்மொழிப் பயிற்சி மூலம் அறிவு எவ்வாறு தலைமுறை தலைமுறையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டது என்பதை இது

காட்டுகிறது. மேலும், சூரியன் ஒளி, விழிப்புணர்வு, மற்றும் கால அனுபவத்தின் ஆதாரமாக எவ்வாறு உருவகப்படுத்தப்படுகிறார் என்பதையும், அவரது தேர், குதிரைகள், சக்கரம் ஆகியவை பிரபஞ்ச இயக்கத்தை எப்படி உணர்த்துகின்றன என்பதையும் விளக்குகிறது.

8. சூரியனின் ஏழு குதிரைகள்: குறியீட்டியல் வாசிப்பு

ரிக்வேதம் 1.164 வேதக் குறியீட்டியல் ஆய்வில் முக்கியமான சூத்தமாகும். இதில் ஒருசக்கரத் தேர், ஏழு பெயர்களுடைய குதிரை, ஏழு சார்ந்த பிற உருவகங்கள் போன்ற பல அடுக்குகள் காணப்படுகின்றன. அதேபோன்று சூரிய சூத்தங்களில் (எ.கா. ரிக்வேதம் 1.35, 1.50) சூரியனை ஏழு அஸ்வங்கள் அல்லது ஏழு தலைகளுடைய குதிரை இழுத்துச் செல்வதாகவும் விவரிக்கப்படுகிறது.

இந்த இடத்தில் ஆய்வியல் துல்லியம் மிக அவசியம். 'சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் = ஏழு வேதச் சந்தங்கள்' என்று ரிக்வேதமே நேரடியாகக் கூறுகிறது என்று கட்டுரை நிறுவக்கூடாது. மாறாக, சூரியன் சார்ந்த 'ஏழு' உருவகங்களையும் ஏழு முக்கியச் சந்தங்கள் சார்ந்த பிற்கால விளக்கத் தொடர்புகளையும் குறியீட்டு ஒப்புமை (symbolic association) மற்றும் விளக்க மரபு (interpretative tradition) என்ற நிலையில் ஆராய்வது ஆய்வியல் ரீதியாகப் பொருத்தமானது. இதனால் தொன்மம், உரை ஆதாரம் மற்றும் பிற்கால விளக்கம் ஆகியவற்றைத் தெளிவாகப் பிரித்துக் காட்ட முடியும்.



Fig 4: சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் வேதச் சந்தங்களும்: குறியீட்டு ஆய்வு

இப்படம் ரிக்வேதத்தின் (1.164, 1.35) சூரிய சூக்தங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சூரியனின் ஏழு குதிரைகளுக்கும் வேதச் சந்தங்களுக்கும் இடையே நேரடி சமன்பாடு இல்லை என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது. மாறாக, தொன்மம் மற்றும் உரை ஆதாரங்களை விளக்கும் குறியீட்டு ஒப்புமையாகவே இதைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை ஏழு வேதச் சந்தங்களின் குறியீட்டு விளக்கங்களுடன் இது விளக்குகிறது.

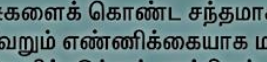
9. சப்த சந்த மரபு

வேதச் சந்த மரபில் பொதுவாக எடுத்துரைக்கப்படும் முக்கிய ஏழு சந்தங்களும் அவற்றின் அசை அமைப்பும் பின்வருமாறு:

எண்	சந்தம்	அசை எண்ணிக்கை
1	காயத்ரி (Gāyatrī)	24
2	உஷ்ணிக் (Uṣṇih)	28
3	அனுஷ்டுப் (Anuṣṭubh)	32
4	ப்ருஹதி (Bṛhatī)	36
5	பங்க்தி (Paṅkti)	40

எண்	சந்தம்	அசை எண்ணிக்கை
6	த்ரிஷ்டுப் (Triṣṭubh)	44
7	ஜகதி (Jagatī)	48

இந்த எண்ணியல் வரிசையில் பங்க்தி 40 அசைகளைக் கொண்ட சந்தமாக அமைகிறது. காயத்ரி முதல் ஜகதி வரையிலான இந்த அளவியல் வளர்ச்சியை வெறும் எண்ணிக்கையாக மட்டுமல்லாமல் வேதக் கவிதையின் பல்வேறு தாள சாத்தியப்பாடுகளை (rhythmic possibilities) வெளிப்படுத்தும் யாப்பியல் அமைப்பாக ஆராயலாம். வேத மரபிலேயே இச்சந்தங்களின் பெயர்ப்பட்டியல் பாடல் வடிவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது; இது சந்தங்களின் அமைப்பு தொடக்க காலத்திலிருந்தே ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மரபாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

9. சப்த சந்த மரபு			
வேதச் சந்த மரபில் உள்ள ஏழு முக்கிய சந்தங்களும் அவற்றின் அசை அமைப்பும்			
எண்	சந்தம்	சந்தம்	அசை எண்ணிக்கை
1	காயத்ரி (Gāyatrī)		24 
2	உஷ்ணிக் (Uṣṇih)		28 
3	அனுஷ்டுப் (Anuṣṭubh)		32 
4	ப்ருஹதி (Bṛhatī)		36 
5	பங்க்தி (Paṅkti)		40 
6	த்ரிஷ்டுப் (Triṣṭubh)		44 
7	ஜகதி (Jagatī)		48 

இந்த எண்ணியல் வரிசையில் பங்க்தி 40 அசைகளைக் கொண்ட சந்தமாக அமைகிறது. காயத்ரி முதல் ஜகதி வரையிலான இந்த அளவியல் வளர்ச்சியை வெறும் எண்ணிக்கையாக மட்டுமல்லாமல் வேதக் கவிதையின் பல்வேறு தாள சாத்தியப்பாடுகளை வெளிப்படுத்தும் யாப்பியல் அமைப்பாக ஆராயலாம்.

Fig 5: வேதச் சந்த மரபு மற்றும் அசை அமைப்புகள்

இப்படம் வேத மரபில் உள்ள ஏழு முக்கிய சந்தங்களையும், அவற்றுக்கான அசை எண்ணிக்கைகளையும் அட்டவணைப்படுத்திக் காட்டுகிறது. காயத்ரி (24) தொடங்கி ஜகதி (48) வரை 4-அசை வளர்ச்சியில் இவை அமைகின்றன. பங்க்தி சந்தம் 40 அசைகளைக் கொண்டுள்ளது. இத்தாள சாத்தியப்பாடுகள் வேதக் கவிதைகளின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட யாப்பியல் வடிவத்தை விளக்குகின்றன.

10. பங்க்தி சந்தத்தின் அமைப்பியல்

பங்க்தியின் பொதுவான அமைப்பு: $8 + 8 + 8 + 8 + 8 = 40$ அசைகள். அதாவது, பங்க்தி = ஐந்து பாதங்கள் $\times$ எட்டு அசைகள் = 40 அசைகள். இது பங்க்தியின் முக்கிய அடையாளமாகும்.

அனுஷ்டுப்பின் நான்கு எட்டசைப் பாதங்களுடன் ஒப்பிடும்போது பங்க்தியில் மேலும் ஒரு எட்டசைப் பாதம் சேர்வது அதன் அமைப்பை ஐந்து பகுதிகளாக விரிவாக்குகிறது. இதனால் பங்க்தியை எட்டு அசை $\rightarrow$ ஒரு பாதம்; ஐந்து பாதங்கள் $\rightarrow$ ஒரு பங்க்தி; மொத்தம் $\rightarrow$ 40 அசைகள் என்ற அளவியல் கட்டமைப்பில் புரிந்துகொள்ளலாம்.

10.1 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பங்க்தி மந்திரங்களின் அமைப்பியல் பகுப்பாய்வு – முறையியல் குறிப்பு

பங்க்தி சந்தத்தில் அமைந்த குறிப்பிட்ட மந்திரங்களின் அசைவாரியான பதப்பாட (pada-pāṭha) அளவீட்டு ஆய்வு சமஸ்கிருத மூல உரையையும் அதன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உச்சரிப்பு மரபையும் நேரடியாகப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். எனவே இக்கட்டுரையில் ஒவ்வொரு பங்க்தி மந்திரத்தையும் தனித்தனியே அசை பிரித்துக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக, அத்தகைய metrical analysis-க்குப் பின்பற்றப்பட வேண்டிய முறையியலை மட்டும் முன்வைக்கிறோம்: (அ) பதப்பாட வடிவில் மந்திரத்தைப் பிரித்தல், (ஆ) ஒவ்வொரு பாதத்திலும் அசை எண்ணிக்கையை உறுதிசெய்தல், (இ) குரு-லகு அசை அமைப்பை (dīrgha-hrasva) குறித்தல், (ஈ) ஐந்து பாதங்களும் இணைந்து 40 அசைகள் என்ற மொத்த எண்ணிக்கையை அடைவதை உறுதிப்படுத்துதல். இம்முறையியலைப் பின்பற்றி எதிர்கால ஆய்வுகள் குறிப்பிட்ட பங்க்தி சூத்தங்களை (எ.கா. ரிக்வேதத்தின் எட்டாம் மற்றும் ஒன்பதாம் மண்டலங்களில் காணப்படும் பங்க்தி மந்திரங்கள்) விரிவாக ஆராயலாம்.

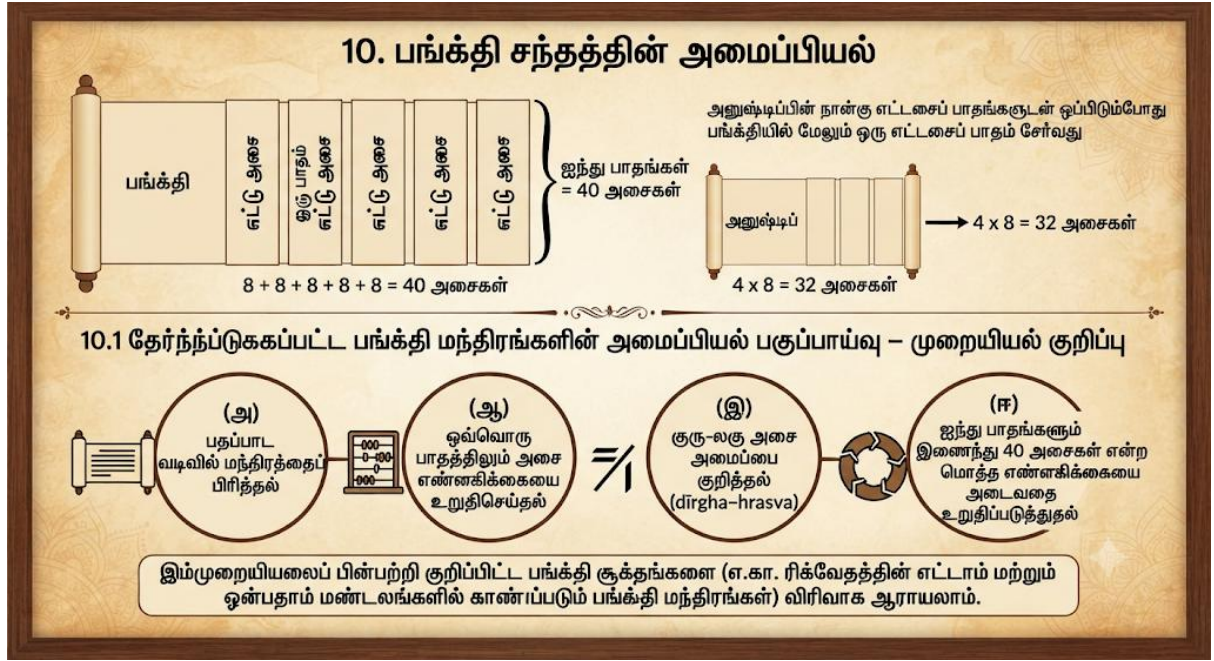


Fig 6: பங்க்தி சந்தத்தின் அமைப்பியல் மற்றும் ஆய்வு முறையியல்

இப்படம் பங்க்தி சந்தத்தின் கட்டமைப்பை ($8+8+8+8+8 = 40$ அசைகள்) விளக்குகிறது. அனுஷ்டுப் சந்தத்துடன் ஒப்பிடும்போது இதில் ஐந்து பாதங்கள் உள்ளன. மேலும், பங்க்தி மந்திரங்களின் அமைப்பியல் பகுப்பாய்விற்கான முறையியலை பதப்பாட பிரிப்பு, அசை எண்ணிக்கை உறுதிசெய்தல், குரு-லகு குறித்தல் மற்றும் 40 அசைகளை அடைவதை உறுதிப்படுத்துதல் நான்கு படியடிகளாகக் காட்டுகிறது.

11. பங்க்தி: ஒலி – மொழி – நினைவு

பங்க்தியின் 40 அசை அமைப்பு மொழியை ஐந்து தாள அலகுகளாக (rhythmic units) அமைக்கிறது. இதனை மூன்று நிலைகளில் ஆய்வு செய்யலாம்.

11.1 ஒலியியல்

அசைகள் அளவியல் வரம்பிற்குள் அமைவதால் ஒலியின் தாள ஒழுங்கமைப்பு (rhythmic organisation) உருவாகிறது.

11.2 மொழியியல்

சந்தத்தின் கட்டுப்பாடு சொல் தேர்வு, சொற்றொடர் பிரிப்பு மற்றும் கருத்தின் அமைப்புடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடும்.

11.3 நினைவியல்

மீண்டும் மீண்டும் அறியக்கூடிய metrical pattern வாய்மொழி நிகழ்த்துதலையும் நினைவில் வைத்திருத்தலையும் ஆதரிக்கும் ஒரு கட்டமைப்பாகச் செயல்பட முடியும்.

எனவே: ஒலி → தாளம் → அமைப்பு → மீளுரைத்தல் → நினைவு → பரிமாற்றம் என்ற மாதிரியில் பங்க்தியை ஆராயலாம்.

12. பங்க்தியும் வேத வாய்மொழி அறிவுப் பரிமாற்றமும்

வேதப் பாடல்கள் தலைமுறைகளைக் கடந்து பாதுகாக்கப்பட்டதில் வாய்மொழிப் பரம்பரை முக்கிய பங்காற்றியது. இந்தச் சூழலில் சந்த அமைப்பு ஒரு நினைவுதவிக் கட்டமைப்பாக (mnemonic architecture) ஆய்வு செய்யப்படலாம். ஆனால் வேத உரைகளின் துல்லியமான பராமரிப்பு சந்தத்தால் மட்டும் ஏற்பட்டது என்று கூற முடியாது; உச்சரிப்பு மரபும் பல்வேறு வேதப் பாட முறைகளும் (பதம், க்ரமம், ஜடை போன்றவை) அதே அளவு முக்கியமானவை.

எனவே சந்த அமைப்பு, உச்சரிப்பு, மீளுரைத்தல், பாடமுறை மற்றும் ஆசிரியர்-மாணவர் பரம்பரை ஆகியவை இணைந்து வேத அறிவைப் பாதுகாத்தன என்ற முழுமையான அணுகுமுறை தேவை. இவ்வாறு பார்க்கும்போது பங்க்தி ஒரு யாப்பியல் அமைப்பு மட்டுமன்றி பெரிய வாய்மொழி அறிவு அமைப்பின் (oral knowledge system) ஒரு கூறாக விளங்குகிறது.

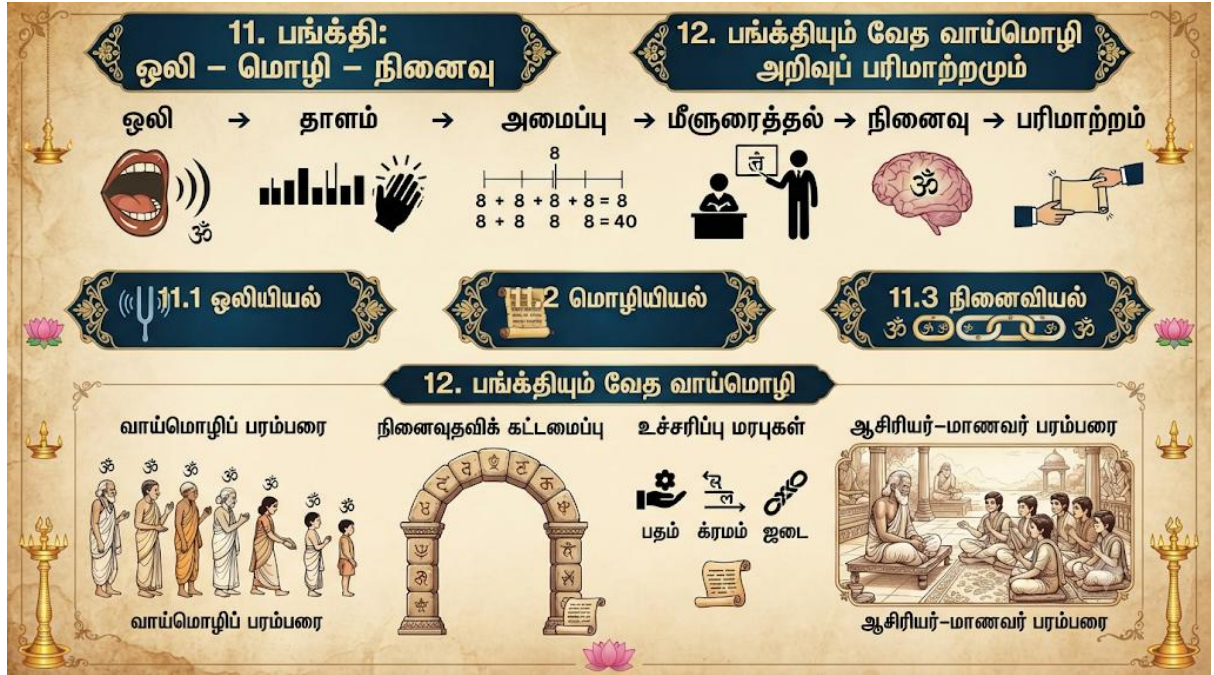


Fig 7: வேத வாய்மொழி அறிவின் பரிமாற்றத்தில் பங்க்தி சந்தத்தின் பங்கு

இப்படம் வேதக் கல்வியில் பங்க்தி சந்தத்தின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறது. 40 அசைகளைக் கொண்ட இதன் அமைப்பு ஒலியியல், மொழியியல் மற்றும் நினைவாற்றல் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் செயல்படுகிறது. இது 'ஒலி → தாளம் → அமைப்பு → மீளுரைத்தல் → நினைவு → பரிமாற்றம்' என்ற மாதிரியை உருவாக்குகிறது. உச்சரிப்பு மரபுகள் மற்றும் ஆசிரியர்-மாணவர் பரம்பரை மூலம் வேத அறிவைப் பாதுகாப்பதில் இது ஒரு நினைவுதவிக் கருவியாகச் செயல்படுகிறது.

13. 'பங்க்தி' மற்றும் ஐந்து என்ற எண்ணியல் அமைப்பு

பங்க்தியின் ஐந்து பாத அமைப்பு 'ஐந்து' என்ற எண்ணுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. இந்திய அறிவு மற்றும் பண்பாட்டு மரபில் ஐந்தடுக்கு வகைப்பாடுகள் பல்வேறு காலங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் இங்கு மிகுந்த ஆய்வியல் கவனம் தேவை; பிற்காலத்தில் காணப்படும் ஒவ்வொரு 'ஐந்து' வகைப்பாட்டையும் பங்க்தி சந்தத்துடன் நேரடியாக இணைப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அதற்குப் பதிலாக மூன்று நிலைகளில் ஆய்வு செய்ய வேண்டும்: பங்க்தியின் ஐந்து பாதங்கள் → உரை ஆதாரம்; வேதத்தில் ஐந்தடுக்கு வகைப்பாடுகள் → தனித்த உரை ஆதாரம்; இரண்டிற்கும் இடையிலான தொடர்பு → ஒப்பீட்டு/குறியீட்டியல் விளக்கம்.

இதன்மூலம் வரலாற்று உண்மைக்கும் ஆய்வாளரின் விளக்கத்திற்கும் இடையிலான எல்லை தெளிவாக இருக்கும்.

14. ஏழு மற்றும் ஐந்து: இரண்டு எண்ணியல் அடுக்குகள்

இந்த ஆய்வில் புதிய விவாதத்தை உருவாக்கக்கூடிய பகுதி ஏழு-ஐந்து எண்ணியல் அமைப்பு ஆகும். சூரியன் சார்ந்த சில வேத உருவகங்களும் சப்த சந்த மரபும் 'ஏழு' உடன் தொடர்புடையதாக வருகின்றன; பங்க்தியின் அடிப்படை அமைப்பு ஐந்து பாதங்களைக் கொண்டது.

எனவே இக்கட்டுரையில் ஏழு → பேரடுக்கு வகைப்பாட்டு/குறியீட்டு நிலை (macro classificatory/symbolic layer); ஐந்து → பங்க்தியின் யாப்பியல் கட்டமைப்பு (metrical architecture) என்ற இரண்டு வேறுபட்ட ஆய்வு நிலைகளை முன்வைக்கலாம். ஆனால் 7 = 5 போன்ற எண்ணியல் சமன்பாடு அல்லது ஆதாரமற்ற மறைபொருள் விளக்கம் முன்வைக்கப்படக்கூடாது. மாறாக வேத அறிவு மரபில் எண்கள் எவ்வாறு மொழி, சந்தம், சடங்கு மற்றும் உலகப் புரிதலை வகைப்படுத்த உதவின என்பதையே ஆராய வேண்டும்.

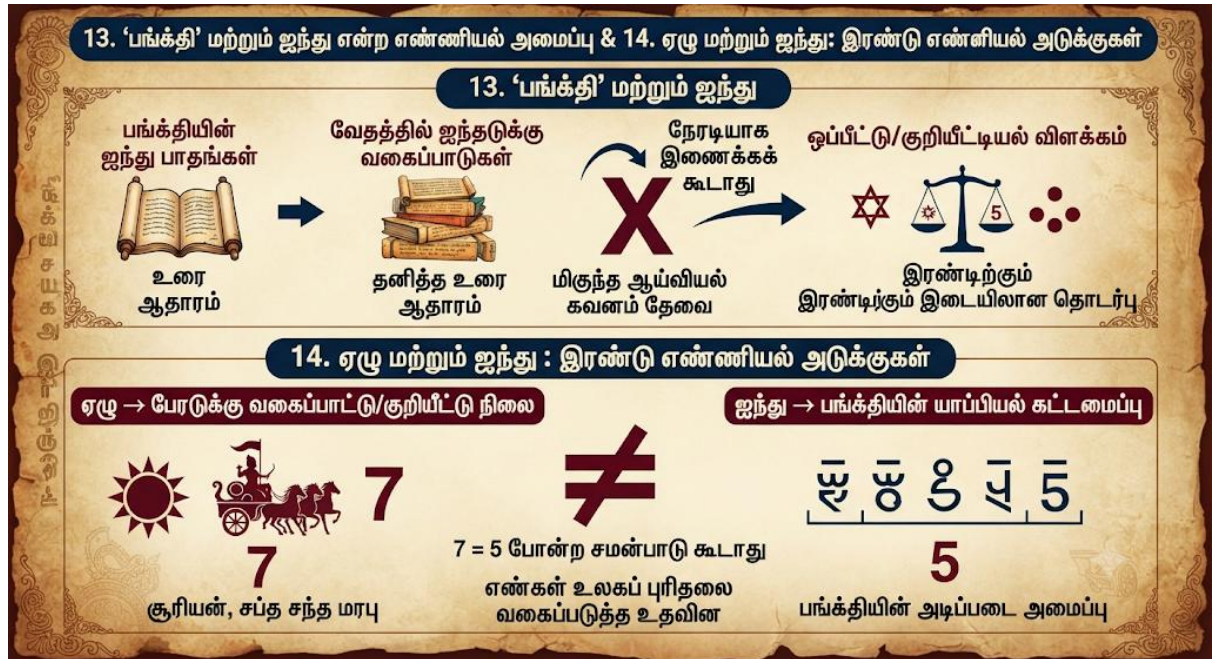


Fig 8: பங்க்தி சந்தம் மற்றும் வேத எண்களின் குறியீட்டு ஆய்வு

இப்படம் பங்க்தி சந்தத்தின் ஐந்து பாத அமைப்பை மற்ற வேத ஐந்தடுக்கு வகைப்பாடுகளுடன் நேரடியாக இணைக்கக் கூடாது என எச்சரிக்கிறது. மேலும், சப்த சந்த மரபுடன் தொடர்புடைய 'ஏழு' மற்றும் பங்க்தியின் 'ஐந்து' ஆகிய எண்கள் வெவ்வேறு ஆய்வு அடுக்குகளைச் சேர்ந்தவை என்பதை விளக்குகிறது. '7=5' போன்ற தவறான சமன்பாடுகளைத் தவிர்த்து, வேத அறிவில் எண்களின் வகைப்பாட்டுப் பங்கை ஆராய வலியுறுத்துகிறது.

15. சூரிய இயக்கமும் பங்க்தியின் மொழி இயக்கமும்

சூரியனின் இயக்கமும் சந்தத்தின் தாள இயக்கமும் இக்கட்டுரையின் கருத்தியல் ஒப்பீடாக (conceptual comparison) அமையலாம். சூரியன் → இயற்கையின் இயக்கம்; பங்க்தி → மொழியின் தாள இயக்கம். அதேபோல, சூரியச் சுழற்சி → மீள்நிகழும் கால அனுபவம்; சந்த லயம் → மீள்நிகழும் ஒலி அமைப்பு என்ற ஒப்புமையையும் முன்வைக்கலாம்.

இது இரண்டும் வரலாற்று ரீதியாக ஒன்றே என்பதற்கான வாதம் அல்ல. மாறாக ஒழுங்கு, இயக்கம், மீள்நிகழ்வு (order, movement, recurrence) ஆகிய மூன்று பொதுக் கருத்துகள் இயற்கையிலும் கவிதை மொழியிலும் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பதை விளக்கும் குறியீட்டியல் வாசிப்பாகும்.

16. பங்க்தி மற்றும் இந்திய அறிவு மரபு

இந்திய அறிவு மரபின் அடிப்படையில் பங்க்தியின் செயல்பாட்டை மூன்று நிலைகளில் வகைப்படுத்தலாம்: அறிவு ஒழுங்கமைப்பு (Knowledge Organisation) – ஒலி மற்றும் மொழியை அளவியல் அமைப்பில் ஒழுங்குபடுத்துதல்; அறிவுப் பாதுகாப்பு (Knowledge Preservation) – மீளக்கூடிய தாள அமைப்பு மூலம் வாய்மொழி உரையை நினைவில் நிலைநிறுத்த உதவுதல்; அறிவுப் பரிமாற்றம் (Knowledge Transmission) – ஆசிரியர்-மாணவர் வாய்மொழிப் பரம்பரையில் அறிவைப் பரிமாற்ற உதவும் அமைப்பின் ஒரு கூறாகச் செயல்படுதல். இதன் அடிப்படையில் சந்தத்தை “அறிவு ஒழுங்கமைப்பும் நினைவுதவிக் கட்டமைப்பும்” (Knowledge Organisation and Mnemonic Framework) எனக் கருத்தாக்கலாம்.



Fig 9: பங்கதி சந்தம்: இயற்கையின் இயக்கம் மற்றும் இந்திய அறிவு மரபு

இப்படம் சூரியனின் இயற்கையான இயக்கத்தையும் (சுழற்சி, கால அனுபவம்) பங்கதி சந்தத்தின் தாள இயக்கத்தையும் (ஒலி அமைப்பு, மீளுரைத்தல்) ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. இது வரலாற்று ஒற்றுமை அல்ல, மாறாக ஒழுங்கு மற்றும் மீள்நிகழ்வு ஆகியவற்றின் குறியீட்டு விளக்கமாகும். மேலும், இந்திய அறிவு மரபில் பங்கதி சந்தம் எவ்வாறு அறிவு ஒழுங்கமைப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் பரிமாற்றம் ஆகியவற்றின் நினைவுதவிக் கட்டமைப்பாகச் செயல்படுகிறது என்பதை விளக்குகிறது.

17. ஆய்வு முறை

இவ்வாய்வு தரமான இடைத்துறை ஆய்வு (Qualitative Interdisciplinary Research) முறையில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

17.1 முதன்மை ஆதாரங்கள்

- ரிக்வேதத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சூத்தங்கள்
- சூரியன் சார்ந்த வேதப் பாடல்கள் (எ.கா. 1.35, 1.50, 1.115, 1.164)
- பங்கதி சந்தத்தில் அமைந்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேத மந்திரங்கள்
- வேதாங்க சந்தஸ் சார்ந்த மூல ஆதாரங்கள்

17.2 இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள்

- Vedic Studies, Sanskrit Prosody, Historical Linguistics
- Oral Tradition Studies, Indian Knowledge Systems
- Semiotics, Cultural Studies, Vedic Metre தொடர்பான ஆய்வுகள்

17.3 பகுப்பாய்வு அணுகுமுறைகள்

- Textual Analysis – வேத மூல உரை ஆய்வு
- Metrical Analysis – அசை மற்றும் பாத அமைப்பு
- Linguistic Analysis – ஒலி-சொல்-வாக்கிய தொடர்பு
- Semiotic Analysis – சூரியன், குதிரை, எண் போன்ற குறியீடுகள்
- Comparative Analysis – ஏழு மற்றும் ஐந்து சார்ந்த அமைப்புகள்
- Historical Interpretation – வேதத்திலிருந்து பிற்காலப் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி

18. ஆய்வின் புதிய பங்களிப்பு: Solar-Metrical Knowledge Framework (SMKF)

இக்கட்டுரையின் தனித்துவமான பங்களிப்பு பின்வரும் கருத்தியல் மாதிரியில் (conceptual model) அமைகிறது: இயற்கை (சூரியன்) → இயக்கம் (தேர் / குதிரை) → கால ஒழுங்கு (சுழற்சி) → மொழி ஒழுங்கு (சந்தம்) → பங்க்தி ($5 \times 8 = 40$) → லயம் (மீளுரைத்தல்) → நினைவு (அறிவுப் பாதுகாப்பு) → வாய்மொழிப் பரிமாற்றம் (பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி).

இந்த மாதிரியை ஒரு விளக்கமாதிரி (interpretative framework) என்ற நிலையிலேயே பயன்படுத்த வேண்டும்; வேத உரை நேரடியாக இத்தொடரை முன்வைக்கிறது என்று கூறக்கூடாது.

19. ஆய்வின் எதிர்பார்க்கப்படும் கண்டறிதல்கள்

முதலாவதாக, பங்க்தி வேத யாப்பியலில் 40 அசைகளைக் கொண்ட தனித்துவமான metrical form ஆக விளங்குகிறது. இரண்டாவதாக, அதன் ஐந்து பாத அமைப்பு ஒலி மற்றும் கருத்தை ஐந்து தாள அலகுகளாக ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான வாய்ப்பை

வழங்குகிறது. மூன்றாவதாக, சந்த அமைப்பு வாய்மொழிப் பரம்பரையில் நினைவிற்கு உதவியிருக்கலாம்; இருப்பினும் சந்தத்துடன் உச்சரிப்பு மற்றும் பாடமுறைகளையும் இணைத்தே இந்தப் பங்களிப்பை விளக்க வேண்டும். நான்காவதாக, சூரியனின் ஏழு குதிரைகளுக்கும் சப்த சந்தங்களுக்கும் இடையே முன்வைக்கப்படும் தொடர்புகளை நேரடியான வேதச் சமன்பாடாக அல்லாமல் பிற்கால விளக்க மற்றும் குறியீட்டியல் மரபின் அடிப்படையில் அணுகுவது பொருத்தமானது. ஐந்தாவதாக, பங்க்தியின் 'ஐந்து' அமைப்பையும் சப்த மரபின் 'ஏழு' அமைப்பையும் ஒப்பிடுவது வேத அறிவு மரபில் எண்ணியல் வகைப்பாட்டின் செயல்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள உதவக்கூடும்.

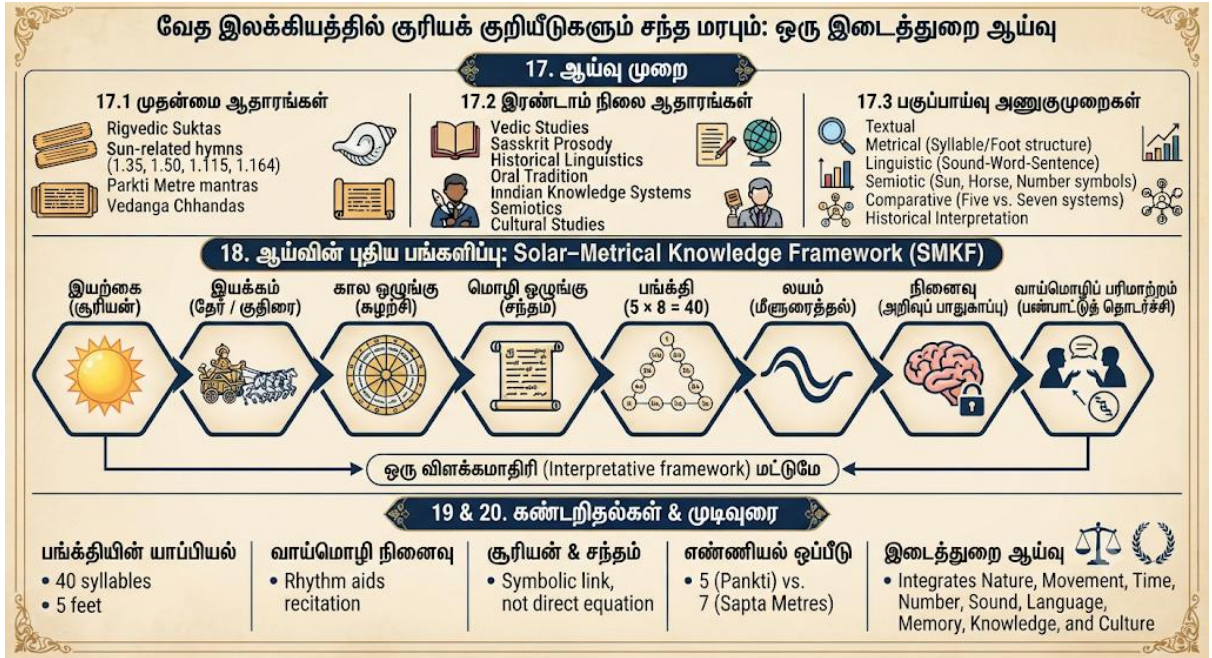


Fig 10: வேத இலக்கியத்தில் சூரியக் குறியீடுகளும் சந்த மரபும்

இப்படம் வேத இலக்கிய ஆய்வு முறைகள், "Solar-Metrical Knowledge Framework" (SMKF) என்னும் புதிய பங்களிப்பு மாதிரி, ஆய்வின் கண்டறிதல்கள் மற்றும் முடிவுரையை விளக்குகிறது. இது இயற்கை, இயக்கம், காலம், ஒலி, மொழி, நினைவு மற்றும் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு இடைத்துறை ஆய்வாக அமைந்துள்ளது.

20. முடிவுரை

வேத இலக்கியத்தில் சூரியக் குறியீடுகளும் சந்த மரபும் இந்திய அறிவு வரலாற்றின் இரண்டு முக்கியமான ஆய்வுத் தளங்களாக விளங்குகின்றன. சூரியன், தேர், குதிரை, சக்கரம் போன்ற உருவகங்கள் இயற்கை, இயக்கம், காலம் மற்றும் ஒழுங்கு போன்ற கருத்துகளை கவித்துவமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. சந்தம் ஒலி மற்றும் மொழியை அளவியல் அமைப்பில் ஒழுங்குபடுத்துகிறது.

சப்த சந்த மரபில் பங்கிதி தனது ஐந்து பாதங்கள் × எட்டு அசைகள் = 40 அசைகள் என்ற பொதுவான அமைப்பின் காரணமாக தனித்துவம் பெறுகிறது. இந்த ஐந்தடுக்கு அமைப்பு பங்கிதியின் யாப்பியல் அடையாளத்தின் (prosodic identity) மையமாகும்.

சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் மற்றும் சப்த சந்தங்களுக்கிடையிலான தொடர்பை நேரடியான வேதக் கூற்றாக நிறுவாமல், குறியீட்டியல் மற்றும் பிற்கால விளக்க மரபின் அடிப்படையில் ஆராயும்போது ஆய்வின் வரலாற்று நம்பகத்தன்மை பாதுகாக்கப்படுகிறது. மேலும் பங்கிதியின் ஐந்து பாத அமைப்பையும் சப்த மரபின் ஏழு என்ற எண்ணியல் அமைப்பையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது, வேத அறிவு மரபில் எண், ஒலி, மொழி மற்றும் அறிவு ஒழுங்கமைப்பு ஆகியவற்றுக்கிடையிலான தொடர்புகளைப் புரிந்துகொள்ள புதிய வாய்ப்பை வழங்குகிறது.

எனவே பங்கிதி சந்தத்தை மையமாகக் கொண்ட இவ்வாய்வு இயற்கை – இயக்கம் – காலம் – எண் – ஒலி – மொழி – நினைவு – அறிவு – பண்பாடு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் இடைத்துறை ஆய்வுத் தளமாக அமைகிறது.

Copyright and Licence

© 2026 The Author(s). This article is published in TAMILMANAM under the Creative Commons Attribution 4.0 International Licence (CC BY 4.0), which permits use, sharing, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, provided appropriate credit is given to the original author(s) and the source, a link to the licence is provided, and any changes are indicated. Licence: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>



Publisher's Note

TAMILMANAM remains neutral with regard to jurisdictional claims in published maps and institutional affiliations. The views expressed are those of the authors.

References

- [1.] Griffith, R. T. H. (Trans.). (1896). The hymns of the R̥igveda. E. J. Lazarus and Co.
- [2.] Keith, A. B. (1925). The religion and philosophy of the Veda and Upanishads. Harvard University Press.
- [3.] Macdonell, A. A. (1897). Vedic mythology. Karl J. Trübner.
- [4.] Macdonell, A. A., & Keith, A. B. (1912). Vedic index of names and subjects (Vols. 1–2). John Murray.
- [5.] Roobadevi, A. (2021). சங்க இலக்கியத்தில் வேதக் கொள்கைகள் [Vedic principles in Sangam literature]. International Research Journal of Tamil, 3(Special Issue 2), 180–184. <https://doi.org/10.34256/irjt21s235>
- [6.] Sri Aurobindo. (1998). The secret of the Veda (Vol. 15, Complete Works of Sri Aurobindo). Sri Aurobindo Ashram Publication Department. (Original work published 1914–1916)
- [7.] Whitney, W. D. (1889). Sanskrit grammar, including both the classical language, and the older dialects, of Veda and Brahmana (2nd ed.). Harvard University Press.